

296

Nr 4/633/51.

POSTANOWIENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 14 lutego 1952 r.

o nadaniu odznaczeń państwowych.

(Na podstawie uchwały Rady Państwa z dnia 27 marca 1947 r.)

Na wniosek Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Opolu — za patriotyczną postawę i wzorowe wykonanie obowiązków wobec Państwa — odznaczeni zostają:

ZŁOTYM KRZYŻEM ZASŁUGI

1. Kłyszcz Antoni.

SREBRNYM KRZYŻEM ZASŁUGI

2. Banasik Wincenty, 3. Biskup Gertruda, 4. Błazik Agnieszka, 5. Bobik Sienkiewicz Władysław, 6. Dombek Teodor, 7. Gawenda Józef, 8. Kramkowski Michał, 9. Ma-

rud Jan, 10. Pordzik Karol, 11. Spór Władysław, 12. Tymrakiewicz Władysław.

BRAZOWYM KRZYŻEM ZASŁUGI po raz II
13. Sojka Stanisław.

BRAZOWYM KRZYŻEM ZASŁUGI

14. Bryś Izidor, 15. Dybała Anna, 16. Dynowski Franciszek, 17. Janocha Walenty, 18. Jureczko Paweł, 19. Juzek Katarzyna, 20. Kosteczka Franciszek, 21. Linnek Paweł, 22. Luda Tomasz, 23. Sidorowicz Józef, 24. Szczepanek Jan, 25. Szubert Wiktor, 26. Wierzbicki Stanisław, 27. Wrazidło Jan.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

297

UCHWAŁA Nr 104 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 1 marca 1952 r.

w sprawie trybu rozdzielnictwa pojazdów samochodowych.

§ 1. Pojazdy samochodowe władz, urzędów, przedsiębiorstw i instytucji państwowych, instytucji i przedsiębiorstw spółdzielczych oraz organizacji społecznych dotowanych ze Skarbu Państwa dzielą się na:

- 1) park samochodowy administracji państwowej, obejmujący pojazdy samochodowe władz, urzędów i instytucji państwowych wchodzących do budżetu Państwa;
- 2) park samochodowy gospodarki narodowej, obejmujący pojazdy samochodowe przedsiębiorstw państwowych, instytucji i przedsiębiorstw spółdzielczych oraz central spółdzielczo-państwowych;
- 3) park samochodowy transportu publicznego;
- 4) park samochodowy organizacji społecznych, obejmujący pojazdy samochodowe organizacji społecznych dotowanych ze Skarbu Państwa oraz
- 5) park samochodowy Sił Zbrojnych, obejmujący pojazdy samochodowe Wojska Polskiego i służby bezpieczeństwa publicznego.

§ 2. 1. Roczny rozdział nowych pojazdów samochodowych na poszczególne parki oraz na pulę sprzedaży rynkowej, sporządzony na podstawie bilansu i z podziałem na kwartały, zatwierdza Prezydium Rządu na wniosek Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

2. Rozdział pojazdów samochodowych, pochodzących z dodatkowej produkcji, dodatkowego importu lub dodatkowego zgłoszenia, jak również rozdział pojazdów samochodowych używanych, zgłoszonych przez Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego, na poszczególne parki oraz na pulę sprzedaży rynkowej zatwierdza Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 3. W ramach rozdziałników zatwierdzonych w trybie § 2 rozdziałniki szczegółowe na poszczególne ministerstwa (urzędy centralne) i centralne instytucje społeczne zatwierdzają:

- 1) Prezes Państwowej Komisji Etatów na:
 - a) pojazdy samochodowe, przeznaczone dla parku samochodowego administracji państwowej z wyłączeniem samochodów osobowych reprezentacyjnych;
 - b) samochody osobowe i motocykle, przeznaczone dla parku samochodowego gospodarki narodowej;
 - c) pojazdy samochodowe przeznaczone dla parku samochodowego organizacji społecznych;
- 2) Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego na:
 - a) samochody ciężarowe i specjalne, przeznaczone dla parku samochodowego gospodarki narodowej;
 - b) pojazdy samochodowe przeznaczone dla parku samochodowego transportu publicznego;
 - c) pojazdy samochodowe przeznaczone dla parku samochodowego Sił Zbrojnych w porozumieniu z Ministrami Obrony Narodowej oraz Bezpieczeństwa Publicznego;
- 3) Prezes Rady Ministrów na samochody reprezentacyjne.

§ 4. Instrukcję ustalającą tryb sporządzania podrozdzielników przez poszczególne ministerstwa (urzędy centralne) i centralne instytucje społeczne oraz tryb realizacji przydziałów wyda Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w porozumieniu

z Ministrami Transportu Drogowego i Lotniczego oraz Przemysłu Maszynowego i Prezesem Państwowej Komisji Etatów.

§ 5. 1. Pojazdy samochodowe parku samochodowego administracji państwowej, pojazdy samochodowe parku samochodowego organizacji społecznych oraz samochody osobowe i motocykle parku samochodowego gospodarki narodowej mogą być dopuszczone do ruchu i zarejestrowane tylko na jednostkę, która uzyskała odpowiednie etaty samochodowe.

2. Etaty samochodowe ustala corocznie Państwowa Komisja Etatów.

3. Prezes Państwowej Komisji Etatów wyda instrukcję dotyczącą trybu ustalania etatów samochodowych, Minister Transportu Drogowego i Lotniczego zaś w porozumieniu z Prezesem Państwowej Komisji Etatów — instrukcję dotyczącą rejestracji pojazdów samochodowych, których używanie wymaga etatu samochodowego.

§ 6. Niedozwolone jest przenoszenie etatów samochodowych jak również pojazdów samochodowych, których używanie wymaga etatu samochodowego, między parkiem samochodowym administracji państwowej, parkiem samochodowym gospodarki narodowej i parkiem samochodowym organizacji społecznych bez zgody Państwowej Komisji Etatów.

§ 7. 1. Przenoszenie etatów samochodowych i przenoszenie pojazdów samochodowych wymaga:

- 1) w ramach parku samochodowego administracji państwowej oraz — jeżeli chodzi o przeniesienie między centralnymi zarządami (jednostkami równorzędnymi) — w ramach parku samochodowego gospodarki narodowej — zgody właściwych ministrów lub prezydium wojewódzkiej rady narodowej przy zachowaniu przepisów o wykonywaniu budżetu;
- 2) w ramach parku samochodowego gospodarki narodowej — jeśli chodzi o przeniesienie między jednostkami podległymi centralnemu zarządowi (jednostce równorzędnej) — zgody naczelnego dyrektora centralnego zarządu (jednostki równorzędnej);

3) w ramach parku samochodowego organizacji społecznych — zgody centralnego organu zarządzającego.

2. O każdym przeniesieniu etatu samochodowego lub też pojazdu samochodowego, którego używanie wymaga etatu, powinna być powiadomiona Państwowa Komisja Etatów.

3. Delegowanie pojazdu samochodowego do innej jednostki na okres dłuższy niż tydzień wymaga zgody właściwego ministra lub prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

4. Delegowanie pojazdu samochodowego nie może przekraczać okresu 3 miesięcy.

5. Prezes Państwowej Komisji Etatów w porozumieniu z Ministrem Finansów wyda instrukcję dotyczącą przenoszenia etatów samochodowych, przenoszenia pojazdów samochodowych, których używanie wymaga etatu, oraz delegowania takich pojazdów samochodowych.

§ 8. W związku z utworzeniem nowego etatu samochodowego lub też w związku ze zniesieniem etatu samochodowego Państwowa Komisja Etatów może zarządzić przeniesienie pojazdów samochodowych bezpośrednio z jednej jednostki do innej.

§ 9. Tracą moc prawną:

- 1) dział I oraz punkt powołujący Komisję do Spraw Etatów Samochodowych załącznika do uchwały Rady Ministrów z dnia 23 lutego 1948 r. w sprawie gospodarki samochodami państwowymi;
- 2) uchwała Rady Ministrów z dnia 9 września 1949 r. w sprawie trybu ustalania etatów samochodowych dla urzędów i instytucji państwowych (Monitor Polski Nr A-70, poz. 887).

§ 10. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Ministrowi Transportu Drogowego i Lotniczego i Prezesowi Państwowej Komisji Etatów oraz wszystkim zainteresowanym ministrom.

§ 11. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

298

UCHWAŁA Nr 105 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 1 marca 1952 r.

w sprawie gospodarki finansowej spółdzielni produkcyjnych

Przeszło dwuletnie doświadczenia w organizowaniu zespołowej gospodarki rolnej wykazały, że osiągnięcia licznych spółdzielni produkcyjnych w poważnej mierze były wynikiem właściwej gospodarki finansowej. Przewodzące spółdzielnie w całej pełni korzystały z usług Banku Rolnego. Składają one na odpowiednich kontach swe obrotowe i inwestycyjne środki pieniężne, zaciągają pożyczki w Banku tylko w przypadkach koniecznej potrzeby oraz organizują swą gospodarkę finansową stosownie do porad fachowych Banku.

Jednakże zarządy niektórych spółdzielni produkcyjnych nie doceniają jeszcze roli Banku w świadczeniu usług i pomocy w organizowaniu finansowej gospodarki spółdzielni. W wyniku tego część spółdzielni produkcyjnych odczuwa trudności finansowe i nie uzyskuje należnych dochodów.

Również niektóre oddziały Banku Rolnego przejawiały niedostateczne zainteresowanie gospodarką spół-

dzielczą i nie zawsze spełniały rolę opiekuna i doradcy wobec zarządów spółdzielni, często w praktyce nie licząc się z odrębnymi warunkami pracy, istotnymi codziennymi potrzebami, a przede wszystkim z przepisami statutu spółdzielni produkcyjnych. Niektóre oddziały Banku Rolnego dysponowały środkami pieniężnymi spółdzielni bez zgody spółdzielców, ograniczały wysokość zaliczek wypłacanych członkom z własnych dochodów spółdzielni, nie pomagały spółdzielcom w nagromadzeniu zespołowych funduszy niepodzielnych. Nie wszystkie oddziały Banku Rolnego okazywały należyłą pomoc spółdzielniom w ulepszaniu ich gospodarki finansowej i rachunkowości.

Poważną przeszkodą w usunięciu tych braków była również niedostateczna opieka prezydiów rad narodowych nad gospodarką spółdzielczą, a w szczególności niedostateczna troska o należyty dobór i szkolenie kadr